

Kirke- nyt

Skellerup
og Ellinge
sogne

Nr. 4

OKTOBER - NOVEMBER - DECEMBER 1994

14. ÅRGANG

Åbent hus i præste- gården

Efter gudstjenesten i Skellerup kirke søndag den 4/12 kl. 14,00 er der adventssamvær i præstegårdens stuer med kaffe, sang og oplæsning.

LWJ.

Om hjælpeløshed

At trøste kan være at være hjælpeløs sammen med de hjælpeløse.

Jeg hørte i en panelsamtale på et hospital hvori jeg deltog – emnet var døden, patienterne og de pårørende – en af landets dygtigste kirurger sige:

»Jeg vil ikke tale om døden med patienten og de pårørende. Jeg er fagmand og jeg kan operere, men når jeg ikke længere kan stille noget op, vil jeg ikke tale om det – for jeg vil ikke være hjælpeløs!«

Udtalelsen er på én gang gribende i sin ægte panik – og uhyggelig. Hvad skulle vi stille op, hvis ingen ville være hjælpeløs sammen med os.

Peter Seeberg skriver i sin roman *Hyrder*, at vores samfund i dag består af hjælpere og hjælpeløse, men at man ikke altid ved, hvem der er hvem.

Ingen professionel hjælper har gået livet igennem uden at komme i situationer, der var hjælpeløse. »Jeg vil ikke være hjælpeløs!« sagt nærmest i blindt raseri mod livet.

At trøste er ikke så sjældent at være hjælpeløs med de hjælpeløse. I Bibelen tales der om at le med de leende og græde med de grædende. Vi har muligvis mistet evnen til at gøre begge dele. Sproget mangler et ord for med-glæde, med-lykke, med-fornøjelse.

Ordet med-lidenhed dækker kun en medfølelse med de ulykkelige. Er det fordi der slet ikke er brug for et ord, der dækker følelsen med de lykkelige?

I Dostojevskijs *Idioten* er Hippolyt et forbitret ungt menneske, som lider af tuberkulose. Han har skrevet et langt brev, som

han læser op for alle sine bekendte. Det handler om, at han vil komme sygdommen i forkøbet og skyde sig. Men allerede inden han bekendtgør dette på en meget melodramatisk og demonstrativ måde, har han flere gange understreget, at han bliver syg af at se sunde og lykkelige og tilfredse mennesker. De har ikke set så dybt i tilværelsen som han. Han ved, at den inderste kerne i tilværelsen er bitter: lidelse, angst, død. Idioten, fyrst Myskin, romanens hovedperson siger til ham: »Gå os forbi og tilgiv os vor lykke.«

Udtrykket er stærkt og ejendommeligt. Men det er uforglemmeligt. Har den ulykkelige ingen mulighed for at dele et lykkeligt menneskes glæde? Er det nødvendigt at tilgive den som en fejl, som en forbrydelse?

I en anden af Dostojevskijs romaner hedder det, at Jesus deltog i brylluppet i Kana, »for den som elsker mennesker må også elske deres glæde«.

Det kræver åbenbart mere af os at elske de glade end de lidende. Men han deltog i glædesfesten, såvel som han var hos de hjælpeløse og endte i det dybeste mørkes hjælpeløshed – fordi livet ikke bestod i at eje og sikre livet, men i at give det hen, glad med de glade og grædende med de grædende.

Når mennesker der har sorg eller er fortvivlede i vores samfund i dag kan fortælle, at de i stigende grad føler, at man isolerer dem, hænger det nok sammen med den holdning, som lægen så hjerteskerende gav udtryk for – at vi i hvert fald ikke vil være hjælpeløse.

Johannes Møllehave

Menighedens spalte(r)

Denne plads er beregnet til læsernes indlæg. Meninger, oplevelser, gode ideer - kort sagt, sæt fantasien i sving! Send noget skriftligt eller ring, så sætter vi det på skrift. Tlf. 65 35 11 18, Skellerup Byvej 44, Lone Wellner Jensen. Indlæg kan også sendes til de to øvrige medlemmer af »Kirkenyt«s »redaktion« - Janne Kølleskov, Skellerup, og Harald Lundsgaard, Ellinge.

Livskvalitet

Hvis jeg skulle leve mit liv om,
så ville jeg turde gøre flere fejtagelser.
Jeg ville slappe af. Være mere smidig.
Jeg ville være mere enfoldig.
Jeg ville tage færre ting alvorligt.
Jeg ville tage flere chancer.
Jeg ville have flere oplevelser.
Jeg ville bestige flere bjerge
og svømme over flere floder.
Jeg ville spise flere is og flere bønner.
Jeg ville måske have flere vanskeligheder,
men færre indbilde.

Serdu, jeg er én af dem, der lever fornuftigt
og sundt. Time efter time, dag efter dag.

Åh, jeg har haft mine øjeblikke, og hvis
jeg skulle leve om igen, ville jeg have flere
af dem. Faktisk ville jeg prøve på ikke at
have noget andet. Kun øjeblikke. Det ene
efter det andet - i stedet for at leve så mange
år med tanke på morgendagen.

Jeg har været én af dem, som aldrig er
taget nogen steder uden et termometer, en
varmedunk, en regnfrakke, en faldskærm.
Hvis jeg skulle leve om, ville jeg rejse med
mindre bagage.

Hvis jeg skulle leve om, ville jeg begynde
at gå barfodet tidligere om foråret, og blive
ved længere hen på efteråret.

Jeg ville danse mere.
Jeg ville unde mig selv flere karrusselture.
Jeg ville plukke flere tusindfryd.

Kvinde på 85 år

Fra menighedsrådene

Zilipa

Den 6. september 1994

Jeg har fået følgende oplysninger fra Børnefondens kontor i København:

Fra krigens start i Rwanda d. 6. april 1994 er det månedlige bidrag på 130 kr., som er blevet sendt til Zilipa, blevet tilbageholdt i København indsat på en lukket konto.

Børnefondens kontor i Kigali er nu genåbnet i august måned, og man har påbegyndt oprydningen af kontoret, der har været udsat for røveri og hærværk. Flere ting er forsvundet fra kontoret, bl.a. pengeskabe, skrivemaskiner og telefoner. Alle tilgængelige papirer er uanvendelige,

iturevne, våde, nedtrampede eller brændt.

Heldigvis er papirerne med basisoplysninger og udviklingsrapporter på hvert enkelt barn og dets familie uskadede. Disse papirer og lister fra EDB-systemet i København er nu grundlaget for det fremtidige arbejde.

I de kommende uger vil medarbejdere ved kontoret søge oplysninger om de forskellige projekter og håber at finde frem til sponsorbørnene, og jeg håber også inderligt, at de finder Zilipa og hendes familie i god behold, så de igen kan få glæde af de penge, vi sender.

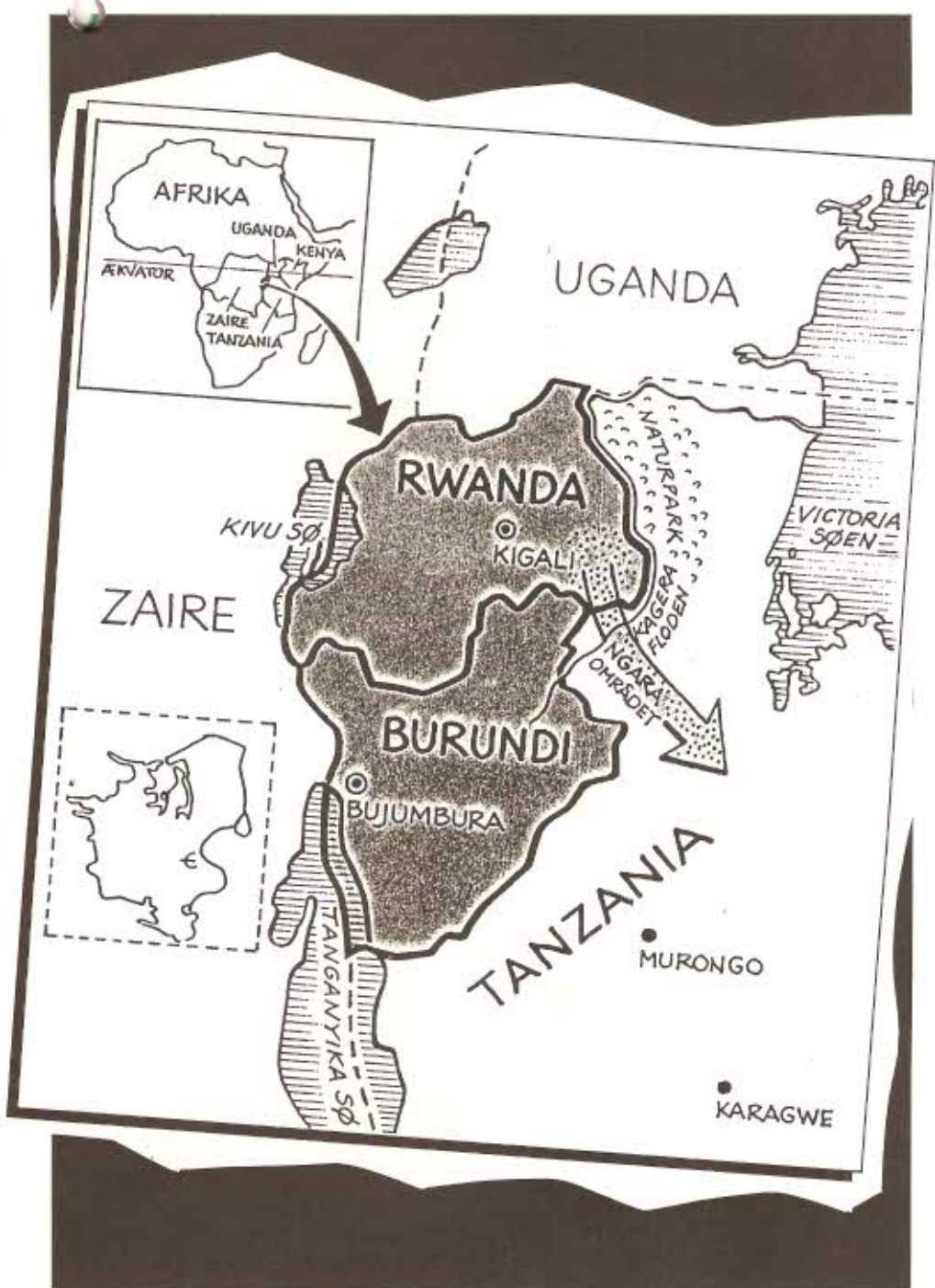
Så snart jeg bliver bekendt med Zilipas tilstand skal jeg orientere jer om det her i bladet.

Tove Aagaard Christensen

Ved redaktionens slutning så regnskabet for Zilipa således ud:

Dato		Indgået	Udgået	Saldo
27/5-94	Kassebeholdning			7.259,75
30/6-94	Indbetalt til CCF		130,00	7.129,75
30/6-94	Porto		6,00	7.123,75
28/7-94	Indbetalt til CCF		130,00	6.993,75
28/7-94	Porto		6,00	6.987,75
29/8-94	Indbetalt til CCF		130,00	6.857,75
29/8-94	Porto		9,75	6.848,00

CCF = Christian Children's Fond (Kristne Børnefond)

Hvorfor?

Freelance-journalist Øjvind Kyrø besøgte Burundi og Rwanda i april.

Blodorgiet i Centralafrika, Slagtehus Rwanda, århundredets største folkemord, totalt anarki, Dødens landskab, floder af blod – ingen avisoverskrifter dækker for alvor det, der sker i det lille Jyllandstore land, der fornylig talte 8,1 mill. indbyggere.

Hvor mange hundredetusinder af Rwandas indbyggere, der er blevet udsløjet i den ubændige blodrus, ved ingen præcist. Derimod ved man, at den største exodus i historien fandt sted, da det på blot to døgn lykkedes en halv million mennesker at flygte i sikkerhed til Tanzania. Men hvorfor, hvorfor er en hel nation gået kollektivt amok? Hvordan kan folk, der om søndagen i kirken sidder og synger om fred på jorden, om mandagen myrde hinanden med en blodtørst, et raseri, der forekommer ufatteligt? Selv ikke missionærer, der har levet en menneskealder i landet, kan forklare det nationale selvmord til bunds. De og andre kendere formår blot at pege på tre ting, der driver folk ud i denne blodige tragedie.

Fattigere for hver dag

Rwanda – der i forvejen er en af klodens fattigste stater – bliver mindre og fattigere dag for dag. Fattigere, fordi kaffepriiserne i de sidste år er kuret nedad, og 80 procent af landets eksport er kaffe. Mindre, fordi befolkningstilvæksten er enorm – 3,4 procent – og derfor bliver der færre og færre kvadratmeter jord til hvert menneske – også fordi flere spæde end før overlever de første år takket være vaccinationskampagner. Rwanda er i dag et af verdens tættest befolkede lande.

Opgør med adelen

Den anden årsag er den ældgamle konflikt mellem hutuerne, der udgør 85 procent af befolkningen, og de højere og slankere tutsier. Siden tutsierne i 1300-tallet indvandrede og blev den etnisk set neutrale konges kriger- og adelsfolk, har et had simret mellem de to stammer. Indtil for 32 år siden har tutsierne været de rige og regerende i Rwanda. Da Belgien i 1962 gav sin koloni uafhængighed, kom en hutu til magten første gang nogensinde.

Mens tutsierne glemte aldrig deres fordums magt, og i 1990 begyndte en oprørshær af tutsier at invadere landet. Den blev gang på gang slået tilbage ved hjælp af styrker fra Zaire, Frankrig og Belgien. Men blodbadet eksploderede for alvor, da præsidentens fly blev skudt ned den 6. april, formodentlig af rabiate hutu-styrker, som syntes, at præsidenten var for svag i de fredsforhandlinger, han kom fra i Tanzania. Hutu-præsidenten var nemlig gået ind på, at militæret under en overgangsregering skulle sammensættes af 40 procent tutsi-soldater, og at hver anden officer også skulle komme fra tutsi-oprørshæren.

Attentatet mod præsident-flyet, der også medbragte Burundis hutu-præsident, blev startskuddet til, at statsmagten gik i opløsning, og alt blev et infemalsk, blodigt anarki.

Kollektiv psykose

Det tredje element i forklaringen er den kollektive, sociale psykose, der greb om sig. Når lov og orden ophører, vækkes de mest primitive følelser, og man går til angreb på dem, der beskrives som fjenderne, for at beskytte sine egne – og det vil sige familien, storfamilien, stammen. Så bliver macheterne – høstredskaberne – brugt til at hakke naboerne fra den stamme ihjel.

Pr. 1. august 1994 trådte en ny skolelov i kraft. Om faget Kristendomskundskab siger loven:

Formål

Formålet med undervisningen i kristendomskundskaber, at eleverne erkender og forstår, at den religiøse dimension har betydning for livsopfattelsen hos det enkelte menneske og for dets forhold til andre.

Undervisningen tager sit udgangspunkt i kristendommen, som denne fremtræder i historisk og nutidig sammenhæng.

Stk. 2. Eleverne skal opnå kendskab til bibelske fortællinger og forståelse af kristendommens betydning for værdigrundlaget i vor kulturkreds. Derudover indgår ikke-kristne religioner og livsanskuelser med henblik på, at eleverne får forståelse af andre livsformer og holdninger.

Stk. 3. Gennem mødet med de forskellige former for livsspørgsmål og svar, som findes i kristendommen samt i andre religioner og livsopfattelser, skal undervisningen give eleverne et grundlag for personlig og ansvarlig stillingtagen og handling overfor medmennesket og naturen.

Centrale kundskabs- og færdighedsområder i kristendomskundskab

Elevernes erfaringer og oplevelser uddybes i mødet med det faglige stof.

Livsfilosofi og etik

Almenmenneskelige spørgsmål, der stilles og drøftes såvel inden for kristendommen som i andre religioner og livsopfattelser, såsom

- etiske principper og problemstillinger; moralsk praksis.
- menneskets opfattelse af verden og dets ansvar for naturen.

Bibelske fortællinger

Centrale fortællinger fra Gammel og Ny Testamente, således at fortællingernes sigte, sammenhæng og perspektiv kommer frem.

Kristendommen i historisk og nutidig sammenhæng

Udvalgte perioder af kristendommens historie, herunder Reformationen. Større kristne kirkesamfund i vor tid. Træk af kristendommens historie i Danmark. Kirke og stat. Folkekirkens evangelisk-lutherske kristendom, herunder brugen af salmer som udtryksform.

Ikke-kristne religioner og livsopfattelser
Nogle verdensreligioner, der har betydning i nutiden, herunder deres fremtrædelsesform og samspillet mellem religion og samfund.

Eksempler på religiøse bevægelser og andre livsopfattelser, som direkte eller indirekte præger menneskers livssyn idag.

Kunst og symboler

Elementære religiøse begreber og symboler samt kendskab til myter og religiøst sprog.

Forskellige kunstneriske udtryksformer som kirkebyggeri, musik og billedkunst.

Undervisningen skal udvikle elevernes færdighed i at kunne:

- samtale om, hvad det er at være til.
- lytte til fortællinger og stille spørgsmål til disse.
- bearbejde udsagn fra religioner i deres historiske sammenhæng.
- forstå og respektere forskellige livsopfattelser.
- se forskellen mellem forskellige religioner.

Program for foredrags- foreningen

Onsdag den 26. oktober kl. 19,30

i Ellingeforsamlingshus:

»Carl Nielsen« v/ pastor T. Tanning og datter, Nr.
Lyndelse.

Torsdag den 8. december kl. 19,30

i Ellingeforsamlingshus:

Forfatteren John Engelbrecht: »Humor som medicin«.
Dette afholdes i samarbejde med Skellerup/Ellinge
menighedsråd.

Torsdag den 26. januar kl. 19,30

i Skellerupforsamlingshus:

Pårørende Marianne Pyndt Brandt og Kirsten Petersen.
Foredrag om Landsforeningen Sind.

Torsdag den 2. marts kl. 19,30

i Skellerupforsamlingshus:

Biskop Vincent Lind. Foredrag om Leonora Christine.
I forbindelse med dette foredrag afholdes generalfor-
samling.

Koncert i Skellerup kirke onsdag den 16. november kl. 20,00 med EMBEDSMANDSDUOEN

Embedsmandsduoen er et ganske lovligt foretagende. Selvom navnet embedsmand ikke længere har hjemmel i den danske lovgivning, som forlængst har fastslået betegnelsen tjenestemand, så lever navnet videre i daglig tale som en betegnelse på en offentlig ansat person, hvis adfærd altid er i korrekt overensstemmelse med alle foreskrevne regler og anvisninger, love og cirkulærer – uden at embedsmænd af den grund altid bør betragtes som paragrafryttere.

Embedsmandsduoens medlemmer, basunisten Niels-Ole Bo Johansen og organisten Ulrik Spang-Hanssen, begyndte på »dobbelt bogholderiet« i 1984 – kunsten at holde takten og spille de rigtige fortegn. De to musikere har i årenes løb spillet i et stort antal danske kirker og ved festivaler som Ebeltoft og Musikhøst, i FUT og i DR.

Ulrik Spang-Hanssen
er uddannet på Det jydsk Musikonserva-

torium i Århus med solistklasse debut i 1981. Han har desuden studeret hos Gaston Litaize og Jacques van Oortmerssen.

Ulrik Spang-Hanssen har givet talrige koncerter i både ud- og indland og pladeindspillet de samlede orgelværker af Carl Nielsen og Buxtehude samt Bachs koncertbearbejdelser for PAULA. siden 1981 organist ved Vor Frue Kirke i Assens.

Niels-Ole Bo Johansen
begyndte sin musikalske karriere i Viborgs FDF-orkester som basunist. 1980 blev han ansat i Prinsens Livregiment, og i 1984 spillede han sig ind i Fynske Livregiment i Odense som solobasunist, hvorfra han i 1986 kom til Aarhus Symfoniorkester, fra 1993 som alternerende solobasunist.

Koncert i Ellinge kirke onsdag den 14. december kl. 19,30

*Julekoncert
med Rolfsted
Korets dirigent*

*Michael
Kristiansen*

*Koncertens
program
indeholder
nogle af de
kendte
julemelodier
samt musik af
Bach for kor
orgel og violin*

Børnesiderne

Som perler på en snor

Sådan kan man tegne et års gudstjenester: som perler på en snor.

Hver perle er en gudstjeneste.

De ca. 60 gudstjenester har hver en historie at fortælle om Jesus, en ny historie hver gang. Vi hører den i evangelie-læsningen og prædikenen.

Det er ligesom en fortsat fortælling. Og først når året er gået, er fortællingen fortalt færdig.

Denne kæde af gudstjenester med hver sin historie om Jesus kaldes kirkeåret.

Kirkeåret inviterer os altså med i Jesu historie: hans fødsel og barndom, hans første undere, hans rejse til Jerusalem til korsfæstelse, død og opstandelse. Vi hører hans tale til sine disciple og beretningen om hans himmelfart. Og efter historien om pinsen bruger vi resten af kirkeåret til at fordybe os i Jesus ord og gerninger.

Når vi går i kirke, går vi med i Jesu historie og bliver eet med den.

Søndag den 25. november er der børnegudstjeneste i Skellerup kirke kl. 14,00. Her kan du høre mere om kirkeåret – det er den sidste søndag søndag i kirkens gamle år.

